RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 20 december 2016 met nummer RvVb/A/1617/0444 in de zaak met rolnummer 1314/0710/A/8/0667

Verzoekende partijen 1. de heer Marc **BAMMENS**

2. mevrouw Anne Marie MATTENS

vertegenwoordigd door advocaat Marc BOEYKENS

met woonplaatskeuze op het kantoor te 9450 Haaltert, Stationsstraat

115

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door mevrouw Kaat Van KEYMEULEN

Tussenkomende partij de heer Marino SCHOLLAERT, wonende te 9350 Nieuwerkerken,

Tolstraat 55, waar woonplaats wordt gekozen

vertegenwoordigd door de heer Filip UYTTERSPROT

I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partijen vorderen door neerlegging ter griffie op 23 juli 2014 de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 12 juni 2014.

Verwerende partij heeft het administratief beroep van verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 10 maart 2014 houdende het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning aan tussenkomende partij voor het regulariseren van een tuinhuis/bergruimte op een perceel gelegen te 9320 Nieuwerkerken (Aalst), Tolstraat 55, met als kadastrale omschrijving Nieuwerkerken,13e afdeling, sectie C, nr. 0729D 2, als onontvankelijk verworpen.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 16 september 2014 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat tussenkomende partij met een beschikking van 28 oktober 2014 toe in de debatten.

2.

Verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. Tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. Verzoekende partijen dienen geen wederantwoordnota in.

 De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 28 juni 2016.

1

Advocaat Marc BOEYKENS voert het woord voor verzoekende partijen. Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor verwerende partij. Tussenkomende partij verschijnt schriftelijk.

4.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Tussenkomende partij dient op 24 december 2013 (datum van het ontvangstbewijs) bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het regulariseren van het plaatsen van een tuinhuis / bergruimte".

2.

Het perceel ligt volgens het gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 mei 1978, in woongebied met landelijk karakter, en achteraan (vanaf 50 meter) in agrarisch gebied.

3.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 21 januari 2014 tot en met 19 februari 2014, dient verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 10 maart 2014 een stedenbouwkundige vergunning:

"

Het voorstel is in overeenstemming met de hoger genoemde stedenbouwkundige bepalingen.

De aanvraag betreft het regulariseren van het plaatsen van een tuinhuis/bergruimte bestaande uit sandwichpanelen.

De constructie heeft een oppervlakte van 12 x 3,4m en bestaan uit één bouwlaag onder hellend dak. De kroonlijsthoogte bedraagt 2,55m en de nokhoogte bedraagt 4,20m. De tuinberging werd ingeplant binnen het 50m woongebied met landelijk karakter op 1m van de linker- en de rechterperceelsgrens.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, gehouden van 21-01-2014 tot en met 19-02-2014, werd één bezwaarschrift ingediend. het bezwaarschrift is niet van stedenbouwkundige aard.

De gemeente is ontvoogd. Bijgevolg moet het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet worden ingewonnen.

De voorgestelde werken brengen de ruimtelijke draagkracht en het belang van de aanpalende percelen niet in het gedrang.

Het ontwerp kadert qua functie, vormgeving en materiaalgebruik in de bebouwde omgeving.

..."

4.

Tegen deze beslissing tekent verzoekende partij op 30 april 2014 administratief beroep aan bij verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 27 mei 2014 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 10 juni 2014 verklaart verwerende partij het beroep op 12 juni 2014 onontvankelijk:

"...

De juridische aspecten

Artikel 4.7.21 §3 VCRO bepaalt:

"Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat:

1° voor wat betreft het beroep ingesteld door de aanvrager : de dag na deze waarop het afschrift of de kennisgeving, vermeld in artikel 4.7.19, §1, eerste lid, werd betekend; ..."

Artikel 4.7.21 §5 VCRO stelt bijkomend:

"In de gevallen, vermeld in §2, eerste lid, 1°, 2° en 3°, dient het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid vergezeld te zijn van het bewijs dat een dossiervergoeding van 62,50 euro betaald werd, behalve als het beroep gericht is tegen een stilzwijgende weigering. De dossiervergoeding is verschuldigd op rekening van de provincie."

Bij het beroepschrift ontbrak het betalingsbewijs. Dit stuk werd nagestuurd en pas ontvangen op 7 mei 2014.

Uit het betalingsbewijs blijkt dat de dossiervergoeding pas betaald werd op dinsdag 6 mei 2014; dit is buiten de decretaal vastgelegde beroepstermijn, die afliep op vrijdag 2 mei 2014.

Het derdenberoep werd dan ook niet conform de bovengenoemde decretale vereisten ingesteld, gelet op de laattijdigheid van de betaling.

De argumentatie van appellant dat de betalingsopdracht reeds op 30 april zou zijn gegeven aan de bank maar door banksluitingsdagen pas op dinsdag 6 mei 2014 zou zijn uitgevoegd is niet geloofwaardig op basis van de stukken die voorgelegd zijn.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep als onontvankelijk dient te worden verworpen.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden hierover geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van verzoekende partijen

Standpunten van de partijen

, , ,

1.

Verzoekende partijen halen aan dat niet betwist kan worden dat zij belang hebben om 'de voor hen nadelige beslissing' aan te vechten.

2. Tussenkomende partij stelt dat verzoekende partijen hebben verzaakt aan hun recht om zich tot de Raad te wenden:

"... wensen wij graag te verwijzen naar art. 4.8.11, §1 van VCRO. Dit artikel stelt het volgende ...

Aangezien belanghebbenden Marc Bammens en Anne Marie Mattens verzaakt hebben tijdig de betaling door te voeren, kan worden dat zij de voor hen nadelige vergunningsbeslissing onvoldoende hebben bestreden door middel van de bestaande beroepsprocedure. Hierop aansluitend dient ons inziens geoordeeld te worden dat zij worden geacht te hebben verzaakt aan hun recht om zich tot de Raad te wenden. Het verzoekschrift tot vernietiging van de beslissing is op basis van dit artikel onwettig. ..."

Beoordeling door de Raad

1. Artikel 4.8.11, §1, lid 2 VCRO bepaalt:

"De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden."

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen met een aangetekend schrijven van 30 april 2014 tegen de voor hen nadelige beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 10 maart 2014 een administratief beroep hebben ingesteld bij verwerende partij. De omstandigheid dat het administratief beroep van verzoekende partijen door verwerende partij onontvankelijk werd verklaard doet geen afbreuk aan hun recht om beroep in te stellen bij de Raad. Artikel 4.8.11, §1, lid 2 VCRO vereist niet dat het georganiseerd administratief beroep

4

ontvankelijk wordt ingesteld. Verzoekende partijen kunnen derhalve niet worden geacht te hebben verzaakt aan hun recht om zich tot de Raad te wenden. De exceptie mist feitelijke grondslag.

3. Bovendien betreft de beslissing van verwerende partij om het beroep van verzoekende partijen onontvankelijk te verklaren een voor de Raad aanvechtbare "vergunningsbeslissing" (zie Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, 2011/1, 195). Verzoekende partijen hebben (als aanpalenden) dan ook belang om deze voor hen nadelige beslissing aan te vechten. Dit belang is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of hun administratief beroep door verwerende partij al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij beroept zich op "de ontvankelijkheid wat betreft het rolrecht, overmacht, te enge interpretatie van artikel 4.7.21, § 5 VCRO en het rechtzekerheidsbeginsel". Zij stelt:

" . . .

i. Cassatierechtspraak Raad van State

In een cassatiearrest van 25 juni 2012 stelde de Raad van State het volgende...

ii. Voornoemde cassatierechtspraak houdt niet alleen in dat men het beroep onontvankelijk mag verklaren in geval van niet-tijdige betaling van rolrechten zonder daaromtrent een hoorzitting te organiseren of een schriftelijk verweer te voeren. Het gaat er om een tegensprekelijk debat te organiseren dat er toe strekt effectief rekening te houden met het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van de wet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd.

iii. In de schriftelijke replieken en tijdens de hoorzitting haalden verzoekende partijen aan dat er sprake was van **overmacht** ...

Na hoorzitting én na inachtneming van de schriftelijke replieken wordt de motivering en het besluit van de stedenbouwkundig ambtenaar in de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen hernomen.

Aan de motivering wordt enkel toegevoegd ...

iv. Overmacht

Door verzoekende partijen werd het **aangetekend schrijven**, alsook **bewijs van aangetekende zending** van hun raadsman dd. 30 april 2014 voorgelegd (stukken 11 en 12).

Uit dit schrijven blijkt dat reeds op 30 april 2014, datum waarop het beroepschrift tijdig werd ingediend, **een overschrijvingsopdracht** aan de bank werd gegeven om de dossiervergoeding te voldoen.

Verzoekende partijen legden eveneens het **bewijs van betaling van dossiervergoeding** voor (stukken 13 en 14).

Hieruit blijkt dat door verzoekende partijen de betaling van het rolrecht effectief werd voldaan.

Wanneer de betaling daadwerkelijk wordt uitgevoerd, hangt af van het tijdstip waarop de bank de opdracht verwerkt.

Een beroepsindiener heeft het **niet in de hand** wanneer het geld door de bank daadwerkelijk op de rekening van verwerende partij wordt overgeschreven en kan dus niet altijd het bewijs van daadwerkelijke betaling bij het beroepschrift voegen.

De raadsman van verzoekers heeft bij het tijdig ingediende beroepschrift op 30 april 2014 een aangetekend schrijven gevoegd, waaruit blijkt dat een betalingsopdracht werd gegeven aan de bank om de dossiervergoeding van 62,50 € te storten op de rekening van de bestendige deputatie Oost-Vlaanderen.

Uit de stukken 11, 12, 13 en 14, zoals reeds bijgevoegd in de schriftelijke replieken, blijken enerzijds de overschrijvingsopdracht, anderzijds de betaling van de dossiervergoeding.

Door partijen wordt **ook niet betwist** dat de betaling van de dossiervergoeding op de rekening van de bestendige deputatie werd ontvangen op 6 mei 2014.

Enkel door de verlofperiode van de bank van 1 en 2 mei 2014 werd de effectieve betaling gerealiseerd op 6 mei 2014.

Het beroep werd onontvankelijk verklaard op grond van niet-tijdige betaling van het rolrecht terwijl dit niet aan de wil van verzoeker, noch aan de wil van diens raadsman te wijten is en terwijl er eveneens - binnen de beroepstermijn - contact werd opgenomen met verwerende partij.

v. Te enge interpretatie van artikel 4.7.21 5 VCRO

Een te enge interpretatie van artikel 4.7.21 § 5 VCRO strookt niet met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en met het Verdrag van Aarhus in zoverre deze interpretatie ertoe zou leiden dat het recht op administratief beroep op zodanige wijze zou worden beperkt dat de kern ervan wordt aangetast en de rechtsonderhorige wordt verhinderd gebruik te maken van een beschikbaar rechtsmiddel.

vi. Rechtszekerheidsbeginsel

Er rijzen in casu eveneens heel wat vragen m.b.t. rechtszekerheidsbeginsel.

In diens verslag stelt de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar ...

"Uit het betalingsbewijs blijkt dat de dossiervergoeding pas betaald werd op dinsdag 6 mei 2014; dit is buiten de decretaal vastgelegde beroepstermijn, die afliep op vrijdag 2 mei 2014."

Hieruit blijkt dat de stedenbouwkundige provinciaal ambtenaar zich zelf niet houdt **aan de bewoordingen** van de in artikel <u>4.7.21 §5 VCRO</u> voorgeschreven decretale ontvankelijkheidsvereiste.

Doch wenst hij blijkbaar wel betaling binnen de beroepstermijn.

De norm wordt derhalve niet strikt toegepast: er dient bevestigd te worden dat de bestendige deputatie bij herhaling de voormelde norm zelf niet strikt toepast en een eigen, afwijkende toepassing maakt van de termijn tot betaling van het tolrecht.

Artikel 4.7.21 §5 VCRO bepaalt ...

Om de al dan niet ontvankelijkheid te beoordelen wordt door de ambtenaar dus **geen rekening** gehouden met de in het decreet **daartoe voorgeschreven ontvankelijkheidsvereisten.**

Toch besluit de stedenbouwkundig ambtenaar in diens verslag om het beroepschrift onontvankelijk te verklaren.

De duidelijke intentie om zich te houden aan de regelgeving is in deze bewezen."

2. Verwerende partij antwoordt:

"

Verzoekers werpen op dat de niet-tijdige betaling van het rolrecht niet aan de wil van verzoekers, noch aan de wil van diens raadsman te wijten is en er eveneens contact werd opgenomen met de deputatie. Ook zou de deputatie artikel 4.7.21 §5 VCRO te eng hebben geïnterpreteerd. Tevens stellen verzoekers zich vragen over de rechtszekerheid.

Verzoekers wijzen op arresten van de Raad van State, maar verliezen hierbij uit het oog dat verzoekers in casu wel de mogelijkheid hebben gekregen om zich te verweren aangaande de ontvankelijkheid. Ze hebben namelijk het verslag van de PSA ontvangen vóór de hoorzitting. In dit verslag was de redenering omtrent de onontvankelijkheid al ontwikkeld. Ze waren derhalve in de mogelijkheid om een replieknota in te dienen en ze hebben van die mogelijkheid gebruik gemaakt (stuk 8), wat in het verzoekschrift van verzoekers ook bevestigd is.

De overmacht waarvan verzoekers gewag maakten in hun repliek is door de deputatie onderzocht. De deputatie heeft in haar beslissing het volgende geoordeeld (stuk 9, p. 2) ...

Volgens verzoekers is de betalingsopdracht op 30 april gebeurd. Ter staving van hun bewering in hun replieknota van 5 juni 2014 wordt verwezen naar het beroepschrift waarin het volgende werd gesteld: "Het bewijs van aangetekende zending en van de betaling zal ik maandag aangetekend aan U toezenden."

Deze zin in het beroepschrift toont echter niet aan dat de betalingsopdracht op dat moment (30 april 2014) gebeurd is. Het toont enkel aan dat verzoekers op het moment van de aangetekende zending gedacht hebben aan de dossiervergoeding. Op het bewijs van betaling van de dossiervergoeding staat bovendien enkel vermeld dat deze uitgevoerd is op 6 mei 2014. Verder waren er geen bijkomende stavingsstukken gevoegd bij de repliek, zodat de deputatie in alle redelijkheid kon stellen dat de argumentatie van verzoekers hieromtrent niet geloofwaardig was op basis van de stukken die voorgelegd zijn.

In het voorliggende verzoekschrift worden ook geen bijkomende stavingsstukken gevoegd. Verzoekers tonen dan ook niet aan, noch maken ze aannemelijk dat de betalingsopdracht op 30 april gebeurd is en de late betaling te wijten is aan overmacht.

7

Artikel 4.7.21 §5 VCRO bepaalt het volgende ...

In dit artikel staat letterlijk dat het beroepschrift <u>vergezeld</u> moet zijn van het bewijs dat een dossiervergoeding van 62,50 euro betaald werd.

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, dat de rechtzoekende moet kunnen uitmaken welke gevolgen een bepaalde handeling naar redelijkheid zal hebben en dat de overheid niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken van de beleidslijnen die zij bij de toepassing van de reglementering aanhoudt ...

Verzoekers tonen nergens aan dat de deputatie in casu afwijkt van haar beleidslijn. De deputatie past gewoon in alle redelijkheid artikel 4.7.21 §5 VCRO toe. ..."

3. Tussenkomende partij voegt hier nog aan toe:

"

Zoals Mter. M. Boeykens zelf aangeeft ontbrak dit betalingsbewijs bij het beroepschrift. Dit stuk werd nagestuurd en geeft als verrichtingsdatum 06 mei 2014 aan, terwijl de decretaal vastgestelde beroepstermijn vastgelegd was op vrijdag 2 mei 2014.

Vanuit dit oogpunt heeft de deputatie volgens ons terecht en conform de decretale bepalingen het beroep onontvankelijk verklaard. De beroepindiener werd immers op dinsdag 10 juni 2014 de mogelijkheid geboden alsnog het ontbrekende bewijs aan het dossier toe te voegen. Dit is noch op de hoorzitting zelf, noch op latere datum gebeurd. Mter. argumenteerde op de hoorzitting dat de betalingsopdracht plaatsvond op 30 april, maar door de banksluitingsdagen pas op dinsdag 6 mei 2014 zou zijn uitgevoerd en verwijst hierbij naar een eigen schrijven.

Aangezien ook hier geen concreet bewijs werd bijgevoegd dat de betalingsopdracht effectief op 30 april 2014 zou zijn doorgegeven, kan ons inziens het standpunt van de deputatie van kracht blijven. Er is duidelijk geen twijfel over de onontvankelijkheid, aangezien de tijdige betaling van het rolrecht expliciet deel uitmaakt van de voorgeschreven ontvankelijkheidsvereisten en dit bewijs niet is aangeleverd.

Mter Boeykens verwijst verder naar de strijdigheid met artikel 6.1 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Als een verzoekschrift onontvankelijk wordt verklaard omdat het rolrecht niet tijdig werd betaald, dan moet de verzoeker eerst de mogelijkheid hebben hierover tegenspraak te voeren alvorens te oordelen. Zoals hoger vermeld vond op 10 juni 2014 een hoorzitting plaats waarop Mter. Boeykens als vertegenwoordiger van de beroepsindiener de kans kreeg om gehoord te worden. Op deze hoorzitting had de beroepsindiener de mogelijkheid om tegenspraak te bieden tegen de (op dat moment nog niet besliste) onontvankelijkheid. De strijdigheid met artikel 6.1 van het EVRM is bijgevolg ongegrond.

Het verwijzen naar overmacht of onoverwinnelijke dwaling lijkt ons inziens evenmin gegrond, aangezien de betaling pas werd doorgevoerd op <u>dinsdag 6 mei 2014</u> en maandag 5 mei 2014 geen officiële feestdag was. Van een vroegere betalingsopdracht, die door overmacht hangende was tijdens het bankverlof, is geen enkel bewijs geleverd.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Verzoekende partijen stellen in essentie dat uit hun begeleidend schrijven bij hun beroepschrift van 30 april 2014 blijkt dat zij op het ogenblik van het (tijdig) indienen van hun beroepschrift (per aangetekend schrijven van 30 april 2014) tegelijkertijd opdracht hebben gegeven aan hun bank om de dossiervergoeding te voldoen op rekening van verwerende partij, en dat dit ook effectief is gebeurd op 6 mei 2014, waarvan zij het bewijs (met een aangetekend schrijven van 6 mei 2014) hebben overgemaakt aan verwerende partij. Zij menen dat hen niet kan worden verweten dat hun bank de betaling (ingevolge de verlofperiode van de bank op 1 en 2 mei 2014) pas op 6 mei 2014 (buiten de beroepstermijn) daadwerkelijk uitvoerde, gezien zij de verwerking door de bank van hun betalingsopdracht niet in de hand hebben, zodat dit overmacht uitmaakt in hun hoofde.

Verzoekende partijen menen dat de 'te enge interpretatie van artikel 4.7.21, §5 VCRO' door verwerende partij strijdig is met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het verdrag van Aarhus, gezien hun recht op administratief beroep zodanig zou worden beperkt dat de kern ervan wordt aangetast. Zij menen tevens dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar artikel 4.7.21, §5 VCRO zelf zou hebben miskend, door betaling van de dossiervergoeding te eisen binnen de beroepstermijn, waardoor het rechtszekerheidsbeginsel zou geschonden zijn.

2. Artikel 4.7.21 VCRO bepaalde (op het ogenblik dat het beroep werd ingesteld) het volgende:

"

- §1. Tegen de ... beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag kan een georganiseerd administratief beroep worden ingesteld bij de deputatie ...
- §2. Het beroep, vermeld in §1, kan door volgende belanghebbenden worden ingesteld: ... 2° elke natuurlijke persoon ... die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing; ...
- §3. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat: ...
- 3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking.

. .

§5. In de gevallen, vermeld in §2, eerste lid, ... 2° ..., dient het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid vergezeld te zijn van het bewijs dat een dossiervergoeding van 62,50 euro betaald werd, behalve als het beroep gericht is tegen een stilzwijgende weigering. De dossiervergoeding is verschuldigd op rekening van de provincie.

..."

2.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen met een aangetekende brief van 30 april 2014 tijdig (gelet op de aanplakking op 1 april 2014 van de vergunningsbeslissing in eerste aanleg van het college van burgemeester en schepenen van 10 maart 2014) bij verwerende partij administratief beroep hebben aangetekend. Daaruit blijkt tevens dat er door verzoekende partijen bij hun beroepschrift geen bewijs was gevoegd dat de dossiervergoeding betaald werd, gezien in de begeleidende brief bij het beroepschrift het volgende werd gesteld: "Het bewijs van

aangetekende zending en van de betaling zal ik maandag aangetekend aan U toezenden". Tenslotte blijkt daaruit dat verzoekende partijen met een aangetekende brief van 6 mei 2014 aan verwerende partij het bewijs overmaakten van uitvoering van de overschrijving van de dossiervergoeding op de rekening van verwerende partij op 6 mei 2014.

3. Onafgezien van de vraag in hoeverre de (decretale) ontvankelijkheidsvoorwaarde (in artikel 4.7.21, §5 VCRO) dat het beroepschrift vergezeld moet zijn van "het bewijs dat een dossiervergoeding ... betaald werd" vereist dat een bewijs wordt voorgelegd van 'effectieve betaling' (op de rekening van verwerende partij), dan wel een bewijs van 'een opdracht tot betaling' (op de rekening van verwerende partij), stelt de Raad vast dat verzoekende partijen in het kader van de administratieve beroepsprocedure, (noch in huidige procedure) geen van beide bewijzen voorlegden.

In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partijen stellen, blijkt uit de begeleidende brief bij hun beroepschrift van 30 april 2014 niet "dat reeds op 30 april 2014, datum waarop het beroepschrift tijdig werd ingediend, een overschrijvingsopdracht aan de bank werd gegeven om de dossiervergoeding te voldoen". Daarin wordt (met de zinsnede "Het bewijs ... van de betaling zal ik maandag aangetekend aan U toezenden") immers enkel gesteld dat het bewijs van de betaling van de dossiervergoeding op maandag 5 mei 2014 (met een aangetekende brief) aan verwerende partij zal worden overgemaakt. Er ligt derhalve geen enkel 'stuk' voor waaruit blijkt dat verzoekende partijen op 30 april 2014 (op het ogenblik van indiening van hun beroepschrift) effectief opdracht gaven aan hun bank om de dossiervergoeding over te schrijven op de rekening van verwerende partij (maar de betaling door de banksluitingsdagen pas enkele dagen later werd verwerkt). De (beweerde) betalingsopdracht (op 30 april 2014) kan evenmin worden afgeleid uit het naderhand (met een aangetekend schrijven van 6 mei 2014) overgemaakte stuk "overschrijving - bevestigen", vermits daaruit enkel blijkt dat de overschrijving van de dossiervergoeding op de rekening van verwerende partij op 6 mei 2014 succesvol werd uitgevoerd, zonder dat de datum wordt vermeld waarop de overschrijvingsopdracht werd gegeven. Er worden verder geen (bewijskrachtige) 'stukken' voorgelegd van de (vermeende) opdracht tot betaling (op 30 april 2014). Op basis van de voorliggende stukken kan de betreffende betalingsopdracht door verzoekende partijen evengoed zijn gegeven op 5 of 6 mei 2014, zodat hun bewering dat de opdracht reeds op 30 april 2014 werd gegeven evenmin impliciet kan worden afgeleid uit het administratief dossier.

Gelet op voormelde vaststellingen (aan de hand van de stukken van het administratief dossier), stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen bewijs voorleggen ter ondersteuning van hun uitgangspunt op basis waarvan zij de overmacht in hun hoofde steunen, met name dat zij reeds op 30 april 2014 (tijdig) een betalingsopdracht gaven aan hun bank om de dossiervergoeding over te schrijven op de rekening van verwerende partij (maar dat zij de verwerking door de bank van de betalingsopdracht niet in de hand hebben). Er wordt ook geen andere reden van eventuele overmacht of onoverwinnelijke dwaling aangevoerd, die de 'laattijdige betaling' kan verantwoorden. In die optiek is de overweging in de bestreden beslissing dat "de argumentatie van appellant dat de betalingsopdracht reeds op 30 april zou zijn gegeven aan de bank maar door banksluitingsdagen pas op dinsdag 6 mei 2014 zou zijn uitgevoegd niet geloofwaardig is op basis van de stukken die voorgelegd zijn" niet kennelijk onredelijk, en kon verwerende partij besluiten dat het administratief beroep van verzoekende partijen onontvankelijk is.

4. Verzoekende partijen tonen niet aan dat de 'te enge interpretatie' door verwerende partij van artikel 4.7.21, §5 VCRO strijdig is met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en

het verdrag van Aarhus ingevolge de onevenredige beperking van hun recht om administratief beroep aan te tekenen.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoekende partijen, onafgezien van de vraag in hoeverre het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Verdrag van Aarhus het 'recht op administratief beroep' (bij verwerende partij) vrijwaren, niet aanvoeren dan wel aannemelijk maken dat het administratief beroep bij verwerende partij niet kan worden onderworpen aan ontvankelijkheidsvoorwaarden, noch dat de ontvankelijkheidsvereiste voor de indiener van het beroep om bij zijn beroepschrift een kopie te voegen van het bewijs dat de storting van de dossiervergoeding werd uitgevoerd kennelijk onredelijk is. Deze vereiste is duidelijk en voorspelbaar, en kan bezwaarlijk worden geacht het recht op administratief beroep op zodanige wijze te beperken dat de kern ervan wordt aangetast en dat belanghebbenden worden verhinderd gebruik te maken van dit beschikbaar rechtsmiddel (zie in die zin GwH, arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011).

Bovendien stelt de Raad in het licht van hetgeen hoger werd uiteengezet (inzake het bewijs van de opdracht tot- betaling) vast dat het beroepschrift van verzoekende partijen ook onontvankelijk is indien de meest soepele 'interpretatie' van (de ontvankelijkheidsvoorwaarde in) artikel 4.7.21, §5 VCRO wordt gehanteerd. Het beroepschrift van verzoekende partijen was immers niet alleen niet vergezeld van een bewijs van betaling van de dossiervergoeding, maar evenmin van een bewijs van 'een opdracht tot betaling' van de dossiervergoeding (op de rekening van verwerende partij).

Tenslotte blijkt dat verzoekende partijen hun standpunt omtrent het voorstel van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om hun beroep onontvankelijk te verklaren in een replieknota en op de hoorzitting hebben kunnen overmaken aan verwerende partij. Tevens blijkt dat verwerende partij dit standpunt concreet bij haar beoordeling heeft betrokken, zodat de betreffende discussie voorwerp van debat heeft uitgemaakt. De vaststelling dat verwerende partij het standpunt van verzoekende partijen inzake (overmacht bij) de (tijdige) betaling van de dossiervergoeding in de bestreden beslissing niet volgt, doet hieraan geen afbreuk, vermits zij op zorgvuldige wijze motiveert waarom zij het voorstel van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar onderschrijft (terwijl verzoekende partijen zoals gesteld niet met concrete stukken aantonen dat de beoordeling van verwerende partij kennelijk onredelijk is).

5. Verzoekende partijen stellen dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, en verwerende partij in de bestreden beslissing, artikel 4.7.21, §5 VCRO (en het rechtszekerheidsbeginsel) zouden hebben miskend, door te eisen dat de dossiervergoeding (op straffe van onontvankelijkheid) moet worden betaald binnen de beroepstermijn. Gelet op de vaststelling hierboven dat er (zelfs) geen bewijs voorligt dat de (gebeurlijke) 'opdracht tot' betaling van de dossiervergoeding door verzoekende partijen werd gegeven binnen de beroepstermijn, kan deze kritiek de wettigheid van de bestreden beslissing niet aantasten. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat verwerende partij de onontvankelijkheid van het beroep niet zonder meer steunde op de betaling van de dossiervergoeding buiten de beroepstermijn, maar tevens onderzocht of verzoekende partijen (voldoende aannemelijk maakten dat zij) de opdracht tot betaling van de dossiervergoeding gaven binnen de beroepstermijn.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede en derde middel

- 1. Verzoekende partijen voeren in het tweede en derde middel aan dat hun administratief beroep ontvankelijk was, respectievelijk omdat zij het beroep tijdig hadden ingesteld en over het rechtens vereiste belang beschikten.
- 2. Onafgezien van de vaststelling dat deze middelen betrekking hebben op overtollige motieven, gezien het beroep van verzoekende partijen (blijkens de beoordeling van het eerste middel) terecht onontvankelijk werd verklaard op basis van artikel 4.7.21, §5 VCRO, merkt de Raad op dat noch de tijdigheid van het beroep van verzoekende partijen, noch hun belang in de bestreden beslissing ter discussie stonden.

De middelen worden verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- Het verzoek tot tussenkomst van de heer Marino SCHOLLAERT is ontvankelijk.
 De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
- 3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van verzoekende partijen.
- 4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 20 december 2016 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE